

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Indignatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Ex natali emortuale facere.
 Ex re lata eristem efficere. Plaut. in Pseud.
 Iocandum vt seria agas. Δεί παύσειν ἄνωγας ἀγῶνός τε.
 Aristoteles Moral. Nicomach. lib. 10. Studere, inquit, ac laborare
 ludendi gratia, stolidum videtur. Et admodum puerile. At ludere,
 vt agas, seria, sicut a Anacharsidis sententiam recte videtur habere.
 Mus non ingreditens antrum, cucurbitam ferebat. Μὴ εἰς τὸ γά-
 ρον ἰσχυρῶς, κολοκύνθην ἔφαγε.
 In eum congruus, qui cum ipse sibi consulere non possit, aliis con-
 sulatur operibus.
 In toga saltantis personam inducere.
 Hoc est quippiam facere ne utquam decorum. Martial. Pers. lib.
 2. Epigr. 10.
 Daipus carnes desiderat. Δαίπυος κερῶν ἐπιθυμῶν.
 Dicitur in eos, qui ea requirunt ab aliis, qua ipsi assatim sunt
 dani.
 Virgulea scapula Aegæum transmittere. ἰσὺν πύργος τὸ Αἰγῶνος δια-
 πύργου.
 In eos dicitur, qui rem super modum arduam leui operi con-
 ferre videntur. Luctan.
 Archilochi melos. Αρχιλόχου μέλος. Pindarus.
 Quasi abit in eum, qui rem perscram nouis inuenit præter rati-
 onem accommodat.
 Mote Gauco. Ἐπιθυμῶν κακῶν
 Caricō more fieri dicebatur, quicquid sordide incompōsitèq; fie-
 bat. Accommodabitur ergo prouerbium ad mores indecoros atq; in-
 ciuiles. Item, Corattonem inconditam & agrestem. Logimus etiam
 in eandem sensum: Πλάσ κακῶν. Naue carica.
 Qui seic non habet, Samum habere potulat. ὅς ἀδύτος ἀδύτῳ ἐκ
 ἔχθ. ἀπὸρ βίβει.
 In eos conuenit, qui imprudenter quippiam postulant: aut qui
 minus a curant, maiorem negligentes.
 Antebarbani doces senes. πρὸ τοῦ γυνεύδου δὶδῶσιν τὴν γέ-
 γορῶν.
 Vnus eius erit, quoties nata maiorem imberbis docet. Hac illud
 permet. Ante pilas sapit. Das Ehe wil flüger sein 1 danu die
 Nann.
 Smaragdus in luce obscurus. Ἀγύρῳτος Σμαράγδος ἐν γὰρ τῷ
 φῶτι ἐκστένεις.
 In eos dicit solitum, qui propositere ibi semet occultarent, ubi ma-
 xime continebar edere virtutis specimen.
 Ailius aus. Ovis ovis. Aristoph.
 Dicitur non intempertine, quum ex iudicio quopiam ridiculo
 quippiam propositere stolidèq; colligimus.
 Lumen soli inmutas. τὸ φῶς ἡλίου δὲ ἄλλῳ.
 In eos qui docent doctissimos, moacent prudentissimos: conantur ex
 ponere, que per se sunt clarissima: sermone celebrare institunt,
 que per se sunt celebratissima. In eundem sensum Quintil. ait: Soli
 lumen inferre.
 Ranæ aquam Bereçæ, ἢ ὕδωρ.
 Subaudiendum ministras. Non inepte accommodabitur, ubi
 dicitur abundanti Deu Grotich surrueten geben.
 Pica cum lascinia certat. πικρὰ ἄνδ' ὀνυχία σὺν ἰσθμῶ.
 Quadrabis in eum, qui certat longe impar cum superiore: aut
 negotium facessat longe praestantioribus. In eandem sententiam di-
 citur & illud Theop. Ἐφῶς βοῦν ἄν τῆς ὄψ' ἰσχυρῶν.
 Scilicet obstrepit ans arguta Vespa cicade.
 Velocem ardus allequitur. κίχραυε τοὶ βεῶν ὄσ' ἀνῶν.
 In eum, qui rursus imbecillior arte at que ingenio vincit poten-
 tiores.

Indignatin.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Indignatio, Græce ἀδικητικὸν ἰσχυρῶν, ἢ ἀδικητικὸν: indignor di-
 citur. Est autem indignatio dolor perturbans, propter res secun-
 das indigno collatas. secund. Arist. lib. 2. Rhet.
 Indignatio etiam pro filia iræ sumitur, qua quis non valet vide-
 re vel audire eum, cui irascitur. secund. B. Them. secundā Secunda
 7. 57. art. 2.
 Indignatio venit ab indignus, ita & indignor, irascor, & indi-
 gnabundus, irascens: & indignè, hoc est, præter merita: & indi-
 gnanter, per indignationem.

Indignatio Hebr. Zabham, à verbo eiusdem signifi-
 cationem habente cum verbo Zabhar. Item Zabhar
 num infero. Significat item verbum Zabham, de
 cratus est, ex indignatione enim oritur.

LOCVS BIBLICVS

Indignatio tollenda à nobis, Ephes. 4. 3. Castigat
 exandelecentia.

PHILOSOPHICAR SENTENTIA

Indignatio est quædam ægritonia, et bonis, quæ
 aliquo pacto eueniunt, & si quem videtur malis
 tum. Arist. magn. mor. 1. c. 25.
 Indignatio est mediocritas inuidiæ & malitiorum
 circa illam ægritudinem & voluptatū in veritate
 ex his, quæ aliis contingunt: indignabundus enim
 tur, cum reliquos prospera fortuna indigne videri
 hunc excedens, ex omnibus dolorem percipit: de
 tum à dolendo deficit, vt etiam gaudeat. Idem 2. c.
 Indignatio mediocritas est inuidiæ & malitiorum
 tur autem in iis ægritudinibus & voluptatibus
 eas res suscipiunt, quæ proximo eueniunt. Quæ
 tur, is dolet eorum rebus securis, qui inuita non inuen-
 dus nunc vincens dolet eorum omnibus. Aristoteles
 est eo, vt doleat: vt etiam caput voluptatem. Lib. 2. c.
 Sindignari est dolere, quod uidam secunda
 gant: primo persicuum est non esse possibile de
 indignari. Nemo enim indignatur, si iustus, si fortis, si
 virtutem aliqui habeat. Lib. 2. c. 2. ad Theod. 1.
 Inuidia dolor percurbat est propter res secundas
 gni, verum æqualis atque similis. Ibid.
 Probum quiddam emulatio est, & proborum
 probum & improborum. Alci enim vt ad confici-
 præparent, emulatioe concitantur: alii propter
 ximis impedimento sunt. Lib. 2. c. 2. ad Theod. 1.
 Cum inuidia ægritudo si rebus secundas
 cere sapiens non inuidisset, esset enim improbus. 2. c. 2. loc. 3.
 Si inuidere is dicitur, qui bonorum dolet rebus
 dignariis, qui dolet improborum secundas rebus
 non inuidere eum, qui indignetur. Ibid.

EXEMPLA BIBLICA

Indignationis sanctæ exempla: Iacob. 34. 2. Filius
 29. Iosue & Caleb. Num. 14. 6. 7. Christus, Mat.
 Vers. 17.
 Vide Ira.

Indoles.

APOPHTHEGMATA

Alexander, puer etiamnum, quum vidisset
 parens bella gereret, nequaquam quædam
 æquales dicebat: Pater nihil mihi restitutus
 dicentibus: Imo ea omnia quæ bello iam habegit
 inquit Alexander, si multa hæreditario iure posside-
 dam? Vides in dolem in puer ad imperium plane
 in apoph.
 Scipio super cenam interrogatus, quem egre-
 rem habitura esset Respubl. si quid ipsi humanitas
 hunc, inquit, Marium inuenens, iam tum in illo
 um maximis rebus natum. Eutrop. lib. 5. 1. ut in
 Cassius, etiamnum puer, Faustum Sylla dicitur
 de patris monarchæ a gloriantem non tulit. Sed eo
 Eius rei cognitionem quam Pompeius ad se rece-
 bobus puenis, Cassius ausus est dicere? Eia. Pater
 coram hoc ea verba proferre, quibus irritatus
 percellam os, Cassio natum quoddam odiosum
 tum appareret, illi non desinuerum animam ad
 Cæsarum. Plur.
 Pompeius tam charis fuit populo Romano, quam
 inuius. Is etiamnum adolecens, totum se Sylla
 cumque nec magistratus esset, nec senator, magis
 lia contraxit exercitum. Hunc cum Sylla ad se
 absq; spoliis, inquit, nec inueniens Imperator
 Nec prius ad illum venit, quam multis consiliis
 superasset. Iam tum egregi principis, de ad
 men dedit. Noluit adducere numerum, sed
 statum. Plur. in Rom. apoph.
 Iulius Cæsar, quum Syllam fugeret, etiamnum
 cidit in piratas Cilices: ac primum, vbi puer

PC

PO